Ч. 41. Середа 22 лютого (7 марта) 1906. Рік XVI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій години по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Посол др. Лехер о реформі виборчій.

З нинішним днем розпочинає ся в австрийскій палаті послів важна нарада: перше читанє проєкту реформи виборчої. Що стане ся з тим проєктом, чи він буде ухвалений ще теперішним парляментом, чи може правительство схоче єго октроювати (накинути) і новий парлямент буде вже скликаний на основі нового, октройованого закона виборчого, — се годі нині предвидіти; то одно лиш можна майже на певно сказати, що проєкт той в такій формі, як єго правительство предложило, не буде ухвалений. Хоч і як значна більшість теперішної палати послів в засаді прихильна гадці реформи закона виборчого, то всетаки она так противна деяким постановам правительственного проєкту, що ледви чи прийде до якої згоди. Під сим взглядом суть так великі ріжниці в поглядах, що о якімсь компромісі не може бути й бесіди а скорше можна припускати, що правительство вислухавши нарад, схоче може поробити деякі зміни, які буде уважати за відповідні а відтак возьме ся до октрою, бо ледви чи схоче скликати новий парлямент на тих самих основах що й доси. На всякий случай надходить важна, рішаюча хвиля в парляментарнім і взагалі в політичнім житю для народів Австриї і тому годить ся послухати, що говорить о австрийскій реформі виборчій один із найвиднійших німецких проводирів, др. Лехер. Бо хоч він говорить о тій реформі лиш із становища німецкого, то всетаки єго погляди яко репрезентанта одної із найсильнійших ґруп палати послів мають в теперішну пору значінє і для цілої справи реформи виборчої взагалі. З тих поглядів можна бодай в части зміркувати, яка судьба жде теперішний проєкт.

Др. Лехер, прихильник реформи виборчої з переконаня і лішший політик як многі з єго німецких товаришів, оголосив в „Frankf. Ztg.“ статю, в котрій так каже:

Найважнійший закид, який піднесуть против теперішного проєкту, то відношенє всіх німецких послів до всіх німецких. Доси було всіх німецких послів 205 а всіх ненімецких 220 а в новій палаті мало би бути 205 німецких і 250 ненімецких, з чого можна сподівати ся погіршеня парляментарного положеня Німців. Позаяк всі славяньскі мандати разом виносять 230 (др. Лехер відчисляє очевидно Румунів і Італіянців), отже творять абсолютну більшість будучої палати послів, то реформа виборча значить парляментарне зіславяньщенє Австриї. — Із сего вже можна зміркувати, чого Німці в Австриї боять ся і до чого будуть старати ся недопустити, о скілько то зможуть.

Дальше звертає др. Лехер на то увагу, що не на всіх німецких послів можна буде спустити ся а до того зачисляє він не лиш німецких социял-демократів, але також і всіх репрезентантів більшої посілости і послів із центра, а за примір наводить проводиря вірноконституцийної більшої посілости дра Бернрайтера, котрий свого часу вступив був до кабінету Туна і засідав там разом з Молодочехом дром Кайцлем, та каже: То правда, що доси не було в Австриї ніякої більшости, в котрій би рівночасно славяньскі і німецкі партиї не брали участи, як на відворот опозиция була завсігди мішана що до мови.

Однак на всякий случай мусить для німецких послів бути збережена обструкция яко средство для оборони важних інтересів народних, длятого уважаю за неможливе до приняття зміненє реґуляміну палати з реформою виборчою. В державі під взглядом національним одноцілій обструкция може бути в засаді і щось поганого; але ми Німці в Австриї не можемо зрікати ся сего средства борби, хоч ми самі рішучо порікаємо легкодушне єго уживанє. — Се єсть отже друга точка в реформі виборчій, против котрої Німці будуть з цілою силою виступати.

8)

Ледами і ночами.

(З анґлійского — Макса Памбертона).

(Дальше).

Она була тепер цілком спокійна і в тім твердім пересьвідченю, що она задля брата відважилась би ще раз на то всьо; она займала ся в души вже множеством нових гадок, а особливо тим, що любий вирятує єї із страшної небезпечности, в якій она була.

— Павле — сказала нагле — коли ти мене розумієш, то чи не є ти знов моїм приятелем!

Він почав знов проходжувати ся по комнаті, єго остроги брязчали на дубовім помості, а єго плащ звисав з єго плечий. Внутрішний голос шептав єму, що він є дитиною Кронштадту і не повинен єго зраджувати, а з другої сторони поцілуй улюбленої дівчини палив єго ще в уста, як поцілуй ласки. Але навіть в тій кризі пригадав він собі незначнійші річи, які пережив з Марияннoю, і він промовив:

— Мій Боже! — Яка ти акторка, Марияно! Я пригадую собі ще той день, коли завів тебе до батериї і показав тобі армату. Ти питала мене, чи ґранат є то саме що торпеда; і як ми разом міряли десятицалеву армату Армстронґа, яка видала ся тобі довгою на три лікті. Пригадуєш собі ще на те? І як ти відтак бігала від валу до валу, як яка мала дівчина! Колиб я був причував щось такого!

Она розсьміяла ся і забула всьо, що перше було.

— Але ти не знав нічого; а я міряла вали, проходжуючи ся тамтуди, а ти варив чай. Я ще нині бачу, як ти попік собі пальці до самовара і сказав, що то честь для тебе. Я списала собі числа армат, коли старий підофіцир пійшов за хлібом. Він сказав мені, як глубокий канал, в котрім місци і кілька разів повтаряв то, бо я удавала дурну. Ви всі були такі вічливі супротив мене.

Охота жартувати не покинула єї навіть в тій поважній хвили. Она сьміяла ся як дитина на згадку о тій комедиї, яку удавала на валах, а Павло сьміяв ся з нею, вдоволений, що то она а ніхто инший не зробив з него дурня.

— До чорта — відозвав ся — алеж бо ти хитра! Тілько, Мариянно, коли я подумаю, що маємо завтра перебути, то не можу над тим сьміяти ся. Як маю тобі помогти, а рівночасно виповнити мій обовязок? Боже! Завтра може пішлють тебе до кріпости і тоді я ніколи не побачу твого любого лиця!

Він перервав нагле своє ходженє по комнаті; але она, стоячи при комнаті, глядїла в поціл, немов би там шукала своїх сонних уяв.

— Они вроблять то хиба тоді, коли ти їм донесеш! — відозвала ся.

— А я мушу їм донести, не маю иншого вибору! Моя честь приневолює мене до того. Я дав би половину мого житя за те, аби тебе ще нині в ночи вивезти з Кронштадту, бо завтра буде вже за пізно. Я мушу тоді зробити донесенє. Не можу довше зволікати. Ти сама о тім знаєш.

Ті слова коштували єго страшенного напруженя і коли він їх вкінци виповів, підійшов до неї, вхопив єї руку і поглянув їй в очи.

— Люба — сказав — як маю тобі помогти? Як маю тебе охоронити перед наслідками тої глупоти? Присягни мені, що ти нічого такого не зробиш більше, що ніколи не будеш писати до Анґлиї з того дому.

— Мушу писати до малого Ришарда — сказала она вагуючись.

Він тупнув нетерпеливо ногою.

— Обіцяй! — крикнув.

— Обіцюю! — відповіла, притулюючись до него. — О, обіцюю всьо! Зроблю всьо, коби лиш могла знов побачити дитину! Ти не скажеш їм, Павле? Ох, ради Бога, май милосердіє надімною, вислухай мене!

— Мушу їм сказати! — відповів уперто — мушу, мушу!

Він відіпхнув єї від себе, бо на коридорі роздали ся голоси і більше вибіг як вийшов з комнати; а она стояла тремтячи і числила єго кроки, коли він переходив через сніґом покрите подвірє.

V.

Причутя.

Відгомін кроків ставав чим раз слабший і слабший і згубив ся вкінци в гомоні, що походив з иншої причини — від вартових вояків і брязкоту оружия. Мариянна слухала з напруженем ще цілу хвилю, в надії, що знов

Тих 205 мандатів нинішного стану посїданя — каже Лехер дальше — зовсїм не суть певні, бо в краях з мішаним населенем щасте виборче, як звістно, зміняє ся а мандати з палат торговельних суть остаточно в руках правительства. В 1884 р. н. п. тодїшний мінїстер торговлї бар. Піно простим розпорядженем награв Чехам три мандати в палат торговельних. Коротко сказавши з тих 205 мандатів нинїшного стану посїданя може неодин відпасти, підчас коли 205 мандатів загального права виборчого суть певним капіталом.

У всїх справах, при котрих голоси не лиш числять ся, але й важать ся, єсть то величезна ріжниця, чи якийсь посол єсть мужем довіря загального права виборчого, заступником більших мас виборчих, чи лиш використовує застарілий привилей і єсть мандатарем кільканайцятя властителїв більшої посїлости або достойників церковних. На послів упривілейованих курий хоч би при яких небудь дрібку дразливих справах не можна спустити ся.

Др. Лехер остерігає дальше Нїмцїв і радить їм, щоби не виступали з безвзглядною упертостию против Славян, та каже: Хоч і як треба би бажати, щоби відношенє межи нїмецкими а славяньскими послами в новій палатї поліпшило ся в хосен Нїмцїв, то все-таки як найусильнїйше остерігаю перед тим, щоби цїла полїтика реформи виборчої не крутила ся лиш около сеї одної гадки і не лиш на нїй основувала ся. Хто по щирости хоче загального і рівного права виборчого в Австриї, той не може замикати очий перед фактом, що 2·2 міліонів нїмецких виборцїв з загального права виборчого стоїть супротив 3·7 міліона ненїмецких. Підчас коли із 455 послів припадає на одного пересїчного кругло 13.000 виборцїв, то після предложеня правительства припадає на одного нїмецкого посла 11.000, а на ненїмецкого посла 15.000 виборцїв. Отже після правительственного предложеня сила заступництва нїмецких виборцїв єсть значно сильнїйша як заступництва ненїмецких. Але се, що неможливо буде за помочию виборчої ґеометриї більшість австрийского населеня, котра єсть ненїмецкою, перетворити на меншість послів — се видїли ясно всї полїтики, котрі рішучо стреміли до заведеня загального і рівного права виборчого. Тай президент мінїстрів звертав на то увагу.

Було би то хибно, як би хтось брав національне значінє загального права виборчого лиш зі становища числа мандатів. Головний хосен лежить в признаню власновільности більше як міліонови нїмецких робітників, маломіщан і поменших господарів сїльских, що доси сповняли ролю рабів, розваленєм муру курий зробить ся раз конець тому фактови, що посїдаючі кляси нїмецкого племени уважали ся чужими супротив непосїдаючих. Там недоставало суспільного, тут національного зрозуміня. Реформа заводить спасенне вирівнанє. Полїтичне зрівнанє значить для посїдаючих неумолимий примус збільшати культурну спільність інтересів свого народу. Ті, що разом з нами уживають, суть нам приятелями, а всї, що виключені, ставлять нам перешкоду.

Др. Лехер взиває наконець Нїмцїв, щоби они робили полїтику розумно і не гороїжили ся в своїй гордости, як то зробили недавно, коли спротивились тому, щоби такий розважний полїтик і щирий чоловік як пос. Дершата увійшов до кабінету бар. Ґавча. Тоті панове — каже Лехер — що сварять ся завзято о нічного сторожа в Лїтомишли недопустили до того, щоби нїмецкий нарід в рішаючім місци і в рішаючій порі мав свого заступника з холодною головою а горячим серцем.

почує кроки і що Павло, жалуючи своєї постанови, верне до неї. Але не стало ся так; чим раз тихійше і тихійше робило ся довкола і чути було лише вите вітру від сторони замерзалого моря і тріскот пукаючого леду.

Коли Павло вийшов від Мариянни, почула она на коридорі голоси і отворила двері, аби побачити, хто там є. Здавалось їй, що пізнає глубокий голос полковника Бонца, а відтак старого Івана; однако розмова вскорі умовкла і она не хотїла вже довше зволїкати і зійти на долину до своїх вихованиць, аби там на ново грати комедию, як кождого вечера робила. Хоч єї руки ще дрожали і сльози стояли в єї очах, то она постановила собі не думати о тім всїм, що єї стрітило в послїдних годинах. Она потїшала ся тим, що єї суджений не скаже нічого свому начальству; она вірила, що єї любов до неї покаже ся сильнїйшою, як єго постанова боронити своєї чести. Але рівночасно не покидала єї і розвага. Гадка на грозячу їй кару і на можливість, що вже найблизша ніч може стати для неї погубною, дуже єї займала. Она роздумовала над способами оборони і постановила — помимо того що призна ла ся до всего перед судженим — задержати перед всїми иньшими всьо в тайнї. Хотїла знов удавати невинну і на всї підозріня відповідати сьмихом і оправдуванєм, що она за боязлива до таких річий. Найгірше, що Павло міг би зробити, було, як она гадала, то, що він міг би висказати своє підозрінє, а єї задачию супротив того було то підозрінє ослабити.

Коли так в души всьо розважувала, були єї руки вже заняті виповнянєм єї пляну. Хоч була одїла ся до комедиї в сальонї, почала тепер скоро роздягати ся і здоймила відтак з свого тїла цїлий звиток паперів, на котрих були позначені ріжні назви, глубина моря в поодиноких місцях і уоруженя фортів. Она тихо засьміяла ся до себе, коли вкидала в огонь той скарб, що коштував єї тілько місяців тайної працї. Она знала, що зміст тих паперів вбила собі добре в память і що кождої хвилї, коли захоче, зможе зробити копію з тих плянів.

— Коли будуть переводити ревізию, не найдуть нічого — сказала до себе, коли послїдний кусник паперу згорів. — Але завтра напишу до Анґлії лист і нехай они єго отворять! Они не можуть менї доказати, що я післала до Анґлїї мапу, а Павло також їм того не скаже. Коли можна буде знов пустити ся на море, покину то місце і то буде конець мого неспокійного житя. Павло забуде на мене, а я — —

Она відвернула ся зітхаючи від огня і почала знов одягати ся. Незвичайний неспокій заволодїв нею, так що бігала по комнатї туди і сюди, виглядала то на місяцем осьвітлене море, то ставала перед зеркалом і побачила, що єї лице було блїде і поморщене, або знов підходила до дверий, аби слухати голосу своїх вихованиць. Була девята година, коли она вкінци увійшла до сальону, де дїти сидїли як німі перед книжкою з образками, а старий Стефанович спокійно дрімав в кріслї. Так виглядало тут кождого вечера. Мариянна зібрала цїлу свою відвагу і пробовала вмовити в себе, що нічого не стало ся, що Павло взагалї не говорив з нею і що она лише то уявляла собі, так що вкінци удалось їй дійстно видавати ся спокійною і відважно грати дальше свою ролю. Коли ґенерал нагло пробудив ся і поглянув на неї ще цїлком заспаний, она вже усьміхала ся і промовила з уданим зачудованєм:

— Яка-ж я! Я цїлком не бачила, що ви спите!

Она перестала, немов би хотїла вийти з комнати, але ґенерал успокоїв єї вічливо:

— Нї, нї! — сказав піднимаючись і глядаючи за цвікером. — Як я не маю спати, коли вас тут нема.

(Дальше буде).

Вісти полїтичні.

Справи парляментарні і реформа виборча. — До ситуациї на Угорщині. — Подїї в Росиї.

На порядку дневнім нинїшного засїданя палати послів стоїть між иньшими перше читанє проекту реформи виборчої, але ледви чи до него прийде, бо богато часу займуть інтерпеляциї і дискусиї над пильними внесенями в справі подій в Нижневі і Лядскім, та подій на львівскім унїверситетї. В справі подій в Нижневі і Лядскім мають промавляти пос. Романчук, Брайтер і Дашиньский а відтак Абрагамович і Мойса; в справі подій на львівскім унїверситетї будуть говорити пос. Стажиньский і Ґломбіньский.

Коло польске радило вчера від 4 години до 12 год. в ночи і ухвалило резолюцию, в котрій признає потребу реформи виборчої в напрямі загального, безпосередного і тайного голосованя, уважає однак проєкт правительства за неможливий до принятя, а то для того, що: 1) Галичинї не признано того числа мандатів, яке їй належить ся на основі числа жителїв, отже 118 на 455 послів, але навіть і такого, котре поставило би єї на рівнї з Буковиною, т. є. 110; — 2) проєкт не розширяє законодатної і адмінїстрацийної автономії країв коронних.— До першого читаня назначено послів ґр. Дїдушицкого і Ґломбіньского, евентуально Абрагамовича і Петеленця.

Мадярска коалїция зачинає поволи розлїтати ся. З Будапешту доносять нинї: Вчера відбула ся конференция виконуючого комітету коалїциї, в котрій взяли участь Кошут, Андраші, Апоний і Аладар Зічі. Кошут одержав від бар. Банффі'го письмо з повідомленєм, що він виступає з виконуючого комітету коалїциї. В письмі тім підносить Банффі між иньшим, що стремленє коалїциї до унїї персональної не дасть ся перевести в мирній дорозї а унїя персональна означала би знищенє могутного становища монархії.

Королївский комісар Руднай зажадав, щоби до 48 годин видано касї державній вплаченї добровільно до міскої каси податки. Маґістрат на надзвичайнім засїданю постановив сповнити жаданє комісаря і виплатити в означенім речинци жадані податки, котрі від 9 лютого дійшли доси аж до суми 13,000.000 К. Постановлено також виконати всї дальші зарядженя королївского комісаря.

Петербурська аґенция телеґрафічна доносить: Указ царский назначує реченець виборів до Думи державної в 28 середних ґуберніях і в доньскій на 27 цьвітня а в двох ґуберніях на 2 мая.

О скілько можна сподївати ся в Росиї не вже в найблизшій, але хочби й в дальшій будучности конституциї, можна зміркувати із слїдуючої відповіди царя. Дня 3 с. м. приннмав цар депутацию автократично-монархістичної партиї з Іваново-Вознесеньска. Депутация висказувала цареви іменем жителїв і робітників зелїзничих того міста чувства преданности, а цар промовив відтак до депутациї слїдуючими словами: Знаю і цїню ваші чувства і дякую вам та цїлій автократичній партиї за них з цїлого серця. Скажіть тим, що Вас сюди післали, що заповіджені в манїфестї з 30 жовтня реформи будуть непремінно переведені і що також права, надані мною цїлому народови, позістануть незмінені. Але моя автократична власть

позістане така сама, якабула завсїгди. — Се чей досить ясно. Автократия а конституция виключають себе взаїмно, а коли цар каже виразно, що єго автократия позістане і на дальше, то хиба о якійсь конституциї не може бути й бесїди.

Новинки.

Львів, дня 6-го марта 1906.

— **Перенесеня.** П. Намістник перенїс інжинїра Сев. Годзелиньского зі Львова до Кракова. — П. Намістник перенїс старших ветеринарів повітових: Ів. Панка з Рончиць до Коросна і Мих. Сервацкого із Збаража до Рончиць та асистента ветеринариї Як. Пйотровича з Перемишлян до Збаража.

— **Дрібні вісти.** Є. В. Цїсар дарував решту кари 50 вязням, між ними трем в карнім заведеню для мужчин у Львові, трем в карнім заведеню в Станиславові, одному у Висничи і трем женщинам в карнім заведеню для женщин у Львові. — Львівский унїверситет з причини конечних направок по послїдній бучи академиків ще замкнений і виклади розпічнуть ся доперва завтра. — Шеститиждневий курс на майстрів шевских, устроєний Видїлом краєвим, отворено у Львові дня 1-го с. м. в домі при ул. Кохановского ч. 44. На курс принято 6 майстрів і 8 шевских челядників зі Львова. — Страйк помічного персоналу друкарского вибух вчера у Львові. З тої причини деякі вчерашні поранні часописи не вийшли цїлком, инші зі значним спізненем.

— **Нещастна пригода.** З Городович під Фельштином доносять, що дня 28-го лютого с. р. утонув ся під Хировом в рiцї Стрвяжи один селянин, що їхав до лїса по дерево. Не надїючи ся нїчого злого, вїхав на лїд і станув, аби конї напили ся. Нараз повисше него роздяв ся великий ломіт і потрісканий лїд, несений сильною струєю води, ударив на конї і віз. Один кінь виратував ся, а другий з задною частию воза і селянином поплив з водою. Помимо пильних глядань не віднайдено доси селянина, лише другого неживого коня.

— **Незвичайне ошаньство.** Один з приватних ґимназистів в Кракові, якийсь С., учив в домі б. урядника п. Д. сина єго, 15-лїтного хлопця до іспиту в V-ої кляси. Позаяк малий Д. був дуже слабий у всїх предметах, чого учитель не укривав перед вітцем і треба було побоювати ся, що не зложить іспиту, п. Д. предложив студентови С., аби він, представивши ся за єго сина, здав за него іспит, за що одержить 400 корон. По довших вагованях студент С., бідний хлопець, згодив ся на предложенє і зі сьвідоцтвами молодого Д. поїхав до Дембицї і здав там за него іспит. Але коли прийшло до виплати, пан Д. не хотїв нїчого виплатити ученикови С., чим той розжалоблений, зрадив тайну іспиту, супротив чого полїция зробила донесенє до суду карного, перед котрим будуть відповідати всї три обжаловані: отець і син Д. і ученик С.

— **З тов. студентів полїтехніки „Основа" у Львові.** На надзвичайних зборах, які відбули ся в днях 21, 22, 24 і 26 лютого с. р., вибрано слїдуючий видїл: голова Стефан Посацкий, місто-голова Бронислав Бурбела, секретар Вікентий Дудар, скарбник Стефан Миронович, бібліотекар Остап Левицкий, видїлові: Іван Сьвірский, Тит Білинкевич, Роман Януш і Адольф Подлевский, містовидїлові: Іван Яремко і Омелян Скоморовский. До контрольної комісиї увійшли П. Т. Олекса Винників, Теофіль Манастирский і Петро Яремкевич.

— **Самоубийства.** В незвичайний спосіб позбавила ся житя в громадї Еренгавзен під Градцем в Стириї селянка, названа Ґолльоб. Влїзла она незамітно до запаленої пекарскої печи, звідки добуто єї вже спалену майже на уголь. — З Бадену під Віднем доносять: Онеги вечером кинула ся 13-лїтна учениця Людвика Дїтріх під надїздаючий поїзд і погибла на місци. Зле сьвідоцтво шкільне, яке при нїй найдено, і страх перед карою дома, були причиною самоубийства.

— **Рабунковий напад на почту.** Загадочний розбій довершений на почтовім возї на дорозї між Ґапарандою а Торнеа в Швециї, про який онегди донесли телеграми, вже поясненийі. Именно показало ся, що розбою допустив ся по убитю візника почтильон Адерґ. Цїлу зрабовану суму, 70.000 корон, найдено у него непарушену.

— **Оркан.** З місцевости Мобіле, в Сполучених Державах, доносять: Лютив ся тут онегди страшний оркан і наробив шкоди на кілька мілїонів долярів. В містї Меридиян, в державі Місісіпі оркан знищив богато домів. Сто муринів і двайцять один білих погибло.

— **Звичайні загальні збори** Краєвого Товариства кредитового урядників і сьвященників, стов. зареєстр. з обмеженою порукою у Львові відбудуть ся в понедїлок дня 26 с. м. марця 1906 о годинї 5 по полудни в льокали Тов-а (Львів, ул. Руска ч. 3 I пов.) з отсим порядком дневним: 1) Відчитанє і принятє протоколу з попередних загальних зборів. 2) Звіт дирекциї за рік адм. 1905. 3) Звіт комісиї ревізийної. 4) Звіт ревізора „Краєвого Союза ревізийного" з переведеної ревізиї по мисли закона з 10 червня 1903 В. з. д. ч. 133. 5) Внесеня Ради надзираючої що до роздїлу чистого зиску за р. 1905. 6) Вибір 6 членів Ради надзираючої на місце уступаючих: Омеляна Куліцкого, Василя Нагірного, дра Кирила Студиньского, о. Олександра Темницкого, о. Йосифа Фоліса і дра Миколи Шухевича (§ 32 ст.) 7) Вибір 3 членів комісиї ревізийної і 1 заступника (§. 38 стат.) 8) Затвердженє вибраного Радою одного члена дирекциї і одного заступника члена дирекциї (§ 25 стат.). — Коли би в означенім висше часї не зібралось потрібне до комплєту число членів, відбудуть ся того самого дня, в тім самім льокали і з тим самим порядком дневним о годинї 6 вечером другі збори, котрих рішеня будуть правосильні без огляду на число присутних членів (§ 36 статута).

Телеґрами.

Відень 6 марта. На нинїшнім засїданю палати послів предложив мінїстер скарбу проєкт закона в справі покритя спільних видатків. Посли Романчук, Брайтер і Дашиньский поставили пильні внесеня в справі звісних подій в Лядскім і Нижневі. Перший ставив внесенє в справі розведеня строгого слїдства, укараня виноватих та відшкодованя для родин погибших; — другий домагав ся так само слїдства і строгого укараня виноватих і предложеня палатї звіту в як найкоротшім часї; третий жадав вибору комісиї слїдчої з 37 членів, котрій би правительство предложило всї оригінальні звіти і подало до відомости, в який спосіб укарано виноватих.

Будапешт 6 марта. Дневник урядовий оголосив розпорядженє в справі введеня в житє угоди торговельної з Бельґією з днем 1 марта.

Варшава 6 марта. Вчера о 12 год. 20 м. в полудне прийшло до бюра торговельного дому Бравманна, при Королївскій улици 6 незнаних людий, по половинї жидів і християн та грозячи урядникам револьверами, отворили відобраним від касиєрки ключем касу, вийняли з неї 300 рублїв, які там були, і вийшли найспокійнїйше.

Одеса 6 марта. Анархісти впали до одної з пекарень, забрали касу з 150 рублями і втекли. Коли за ними пустили ся в погоню, якась молода дївчина, товаришка анархістів, кинула бомбу, котра зранила на смерть якогось переходячого чоловіка. Виновники втекли.

Харків 6 марта. Недалеко стациї Яцево вискочив поїзд з шин, при чім 8 ваґонів і льокомотива розбили ся; чотири особи згинули, а 8 єсть ранених.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).